

ת"פ 37134/10/17 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד אליצור אטיאס, מג'ידה ניקולא אלחיה - עניינה הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37134-10-17 מחלקה לחקירות שוטרים -
מח"ש נ' אטיאס ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

המאשימה

נגד

1. אליצור אטיאס
2. מג'ידה ניקולא אלחיה - עניינה הסתיים

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד בתיה קוליץ

ב"כ הנאשם: עו"ד אבשלום גיספאן

גזר - דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם"), שוטר במשמר הגבול, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הפרת אמונים, ניסיון שימוש במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית ובשתי עבירות עונשין (השגת מידע) לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א - 1981.

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם כלל שישה אישומים, והנאשם זוכה מהאישומים השני והרביעי ומחלק מהעבירות שיוחסו לו באישומים הנוספים.

2. המעשים שבגינם הורשע הנאשם מתוארים בהרחבה בהכרעת הדין. בתמצית יצוין כי עבירת הפרת האמונים שבה הורשע הנאשם על פי האישום הראשון, מתייחסת למעשים שבוצעו אגב קשרים שנוצרו בין הנאשם לבין הנאשמת 2, שאותה הכיר כששירת כקצין שטח בשני מחסומים המוצבים בכניסות לירושלים.

הנאשם חיזר אחרי הנאשמת 2 באופן נמרץ, ולשם השגת מטרתו הביע בפניה רצון ונכונות לסייע לה ולקרוביה לעבור בקלות במחסומים אל תוך שטח ישראל, הציע לה סיוע בנושאים נוספים ובכך העמיד את עצמו בניגוד עניינים

עמוד 1

חריף בין חובותיו המקצועיות לבין רצונו להיטיב עם הנאשמת 2 וקרוביה. ניגוד עניינים חריף זה בא לביטוי פלילי בשני מקרים;

ביום 6.8.16, נסעה הנאשמת 2 אל מחסום המנהרות וברכבה שתי נוסעות שנסעו לישראל למטרת טיפול רפואי, והן עוכבו במחסום. הנאשמת 2 פנתה אל הנאשם וביקשה ממנו שיסייע לה לעבור עם השתיים לתוך שטח ישראל. הנאשם השיב שיבוא למקום ויעמיד פנים כאילו אינו מכיר אותה, יעמיד פנים כאילו הוא בודק אותן ואת הרכב ויעבירן במחסום. הנאשם ערך שתי שיחות טלפון לשני שוטרים ששירתו באותה עת במחסום והורה להם להעביר את הנאשמת 2 ונוסעותיה, ואולם בסופו של יום התברר, כי מעברן של אלה התאפשר שלא בזכות מעורבותו של הנאשם. לא הוכח כי לנוסעות לא היה היתר כניסה לישראל.

בהזדמנות אחרת פנתה הנאשמת 2 אל הנאשם בבקשה שיסייע לה, לחבריה ולבני משפחותיהם לעבור במחסום עם אוטובוס לתוך שטח ישראל לצורך בילוי בבריכה, וטענה באוזניו כי כולם בעלי היתר כניסה לישראל. הנאשם הבטיח לסייע להם ואמר שאם הם יעברו במחסום המנהרות שתתקשר אליו והוא יבוא אל האוטובוס, וביקש ממנה להעמיד פנים כאילו אינם מכירים. השניים שוחחו גם למחרת היום והנאשם הבטיח להיות במחסום כשהאוטובוס יגיע. סמוך לשעת הגעתם הנאשם שוחח עם אחד השוטרים ששירת באותה עת במחסום, הודיע לו כי האוטובוס עומד להגיע וביקש שלא לעכב את נוסעיו. לאחר מכן שוחח שוב עם הנאשמת 2 והודיע לה שהנחה את מפקד המחסום לאפשר לאוטובוס ולנוסעיו לעבור. בהמשך, הנאשם שוחח שוב עם הנאשמת 2 וביקש ממנה להורות לנהג האוטובוס להגיע לנתיב הראשון במחסום, שם הוא צפוי לחכות להם ובשלב זה אמרה לו הנאשמת 2 כי האוטובוס כבר עובר במחסום.

גם ביחס לאירוע זה, לא הוכח כי לנוסעי האוטובוס לא היו היתרי כניסה לישראל.

3. עבירת ניסיון השימוש במוצר תעבורה משומש משטחי הרשות הפלסטינית מתייחסת אף היא לאירועים שאירעו בשנת 2016. במספר הזדמנויות בין החודשים יוני לאוגוסט 2016 ביקש הנאשם מאיגד דר - עיסא, שהוא בעל מוסך ומכון לשטיפת רכבים הנמצא בשטח C, סמוך למחסום המנהרות, לתקן ולהחליף עבורו חלקים שונים ברכבו וברכב של בתו. הרכב של הבת אף הוכנס למוסך של איגד ונשאר שם למשך תקופה בלתי מבוטלת. הנאשם הזמין מאיגד מראת צד לרכב, כיסוי בקלית ליונקר, תיבת הילוכים וצלחות לגלגלים, למרות שידע שהחלקים אותם הזמין מאיגד מקורם בשטחי הרשות הפלסטינית, וכי חלקם, ובכלל זה תיבת ההילוכים שהובאה מהכפר צורף, וצלחות הגלגלים הם משומשים. איגד הסכים לבצע את התיקונים ולרכוש לשם כך חלקים, עדכן את הנאשם במהלכים שביצע לצורך השגת החלקים, ובין היתר אמר לנאשם כי החלקים נרכשים ממקומות המצויים באופן מובהק בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית. עם זאת, לא הוכח כי החלקים שאיגד הבטיח לספק לנאשם, אמנם סופקו והותקנו בכלי הרכב, ועל כן הורשע הנאשם בעבירת ניסיון בלבד, תחת העבירה המושלמת שיוחסה לו מלכתחילה באישום השלישי, יחד עם עבירה נוספת שאף ממנה הוא זוכה.

4. שתי העבירות הנוגעות למסירת מידע מתוך מאגר מידע משטרתי שלא במסגרת תפקידו שבהן הורשע הנאשם על פי האישומים החמישי והשישי, מתייחסות למקרה שבו הוציא הנאשם מידע מהמאגר המשטרתי על רכב שאחיינו של הנאשם התעניין ברכישתו, ומסר אותם לאחיינו ולשני מקרים נוספים שבהם אחיו של הנאשם ביקש ממנו לבדוק פרטים על אודות הבעלים של שני כלי רכב על פי מספרי לוחית הזיהוי שלהם, הנאשם בדק את

הפרטים במאגרי המידע המשטורתיים שעמדו לרשותו ומסר לאחיו את הפרטים על אודות כלי הרכב ובעליהם, מקום מגוריו של אחד מבעלי כלי הרכב ומספר הטלפון שלו.

5. להשלמת התמונה יצוין כי הנאשמת 2 הורשעה, על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של שותפות למרמה והפרת אמונים שיוחסה לה באישום הראשון ונגזרו עליה 140 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וקנס.

6. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי המעשים בגינם הורשע הנאשם מקימים שלושה אירועים נפרדים. בגין עבירת הפרת האמונים ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שישה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם בגין אירוע זה ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות. ביחס לאירוע הניסיון לעשיית פעולה בחלקי רכב משומשים משטחי הרשות הפלסטינית ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי. המאשימה ביקשה להתייחס לשתי העבירות של מסירת מידע מתוך מאגרי המידע המשטורתיים כאל אירוע אחד וביקשה לגזור על הנאשם בגינו חודש מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגישה כי לעיתים עבירות מסוג זה ייאכפו במסגרת הדין המשמעתי ואולם במקרה דנן נדרשה אכיפה פלילית מהותית, בשל ריבוי המקרים בגינם הוגש כתב האישום מלכתחילה ובשל קיומן של עבירות אחרות בגין הועמד הנאשם לדין.

ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות ואת הסכנות שביצוען מקים ותמכה עמדתה בפסיקה.

7. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד ביחס לכלל העבירות והדגיש את העובדה כי הנאשם זוכה מחלק מהאישומים שהתבררו, לדבריו, כהאשמות שווא. ב"כ הנאשם טען כי עוצמתו של ניגוד העניינים שבו נמצא הנאשם באירוע המרמה והפרת האמונים הייתה נמוכה, וכי מדובר בהרשעה בעבירה שהיא מטבעה בעייתית. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה, כי איאד דאר עיסא, העברין העיקרי באירוע מכירת חלקי הרכב המשומשים משטחי הרשות הפלסטינית, לא הועמד לדין, וביחס למסירת המידע מתוך מאגרי המידע המשטורתיים, טען כי מדובר במעשים המצויים ברף הנמוך של העבירות, שראוי היה להסתפק בגינם בהעמדה לדין משמעותי. ב"כ הנאשם ביקש לשקול לעניין העונש את מחדלי החקירה הרבים שנמנו בהכרעת הדין, הדגיש את המחיר האישי הכבד ששילם הנאשם בעקבות העמדתו לדין, ובכלל זה את גירושיו מאשתו בעקבות חשיפת הקשר עם הנאשמת 2, את השעייתו הארוכה משורות המשטרה ואת ההשפלה שספג במהלך חקירתו במח"ש. עוד הדגישה ההגנה את ההערכה הרבה של פקודיו, עמיתיו ומפקדיו של הנאשם לנאשם, והוגשו תעודות השחרור של הנאשם משירות סדיר בצה"ל ומכתב השחרור משירות קבע, גיליונות הערכה של הנאשם מהשנים 1995 ו- 1996, תעודה על סיום קורס סמלים שבו השתתף הנאשם בשנת 1993, מכתב הוקרה מאזרח שנפל קורבן לעבירת גניבה ואשר צוות מג"ב בפיקוד הנאשם סייע לו, תעודת הוקרה שלה זכה הנאשם בעקבות פעולה לסיכול זריקת בקבוקי תבערה שבה השתתף וסיכום ראיון שנערך לו עם מפקדו בשנת 2016.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר שקיווה כי בבית המשפט צדקתו תצא אל האור.

9. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 6.11.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

10. הגם שכלל העבירות שביצע הנאשם בוצעו אגב מילוי תפקידו כשוטר בתוך פרק זמן של כשנה אחת, אין בהן משום "תכנית עבריינית" אחת. בנוסף, מדובר בעבירות שבסיסן ערכים מוגנים שונים, ועל כן מקובלת עלי הגישה לפיה יש לראות בעבירות שלושה אירועים נפרדים כפי שביקשה המאשימה לקבוע.

אירוע הפרת האמונים

11. הערך המרכזי המוגן באמצעות עבירת הפרת האמונים הוא שמירה על האינטרס הציבורי שעל הגשמתו מופקד עובד הציבור. לערך זה נלווים גם הערכים של שמירה על טוהר המידות של עובדי הציבור, ובמידה מסוימת, גם אמון הציבור במערכות המנהל, המעניק להן חלק מכוחן.

12. בעת ביצוע העבירות שימש הנאשם כ"קצין שטח" שתפקידו, בין היתר, לשמור על תקינות הבידוק הביטחוני השוטף במעברי המחסומים שבציר עוטף ירושלים. הנאשם הופקד על שמירת גבולה של המדינה, על ביטחון תושביה ועל מניעת כניסתם של מי שעשויים היו לסכן את ביטחון המדינה וביטחון התושבים. על רקע זה, מדאיגה כשלעצמה העובדה כי על פי תשובתו לאישום הוא כלל לא הכיר את נוהלי בדיקת העוברים במעברים (ראו פסקה 41 להכרעת הדין). מכל מקום, תפקידו של הנאשם היה תפקיד משמעותי בתחום הרלבנטי לאישום, וניגוד העניינים שאליו הכניס את עצמו, ושבתוכו פעל וסטה מן השורה, היה קשור לליבת התפקיד שבו שירת.

13. למעשיו של הנאשם קדם תכנון, הבא לביטוי בסיכון שנטל כשהציע לנאשמת 2 לסייע לה בכל עניין לרבות במסגרת עניינים הקשורים לתפקידו, בהנחיות ההתנהגות שבהן הנחה את הנאשמת 2 כאשר ביקשה את עזרתו, ובהנחיות שבהן הנחה את השוטרים האחרים בנוגע למעברם של הנאשמת 2 וחבריה במחסומים באירוע הסעת הנוסעת החולה ובאירוע האוטובוס.

14. לא הוכח כי הנאשם נכח בעצמו במחסומים בעת התרחשות איזה מהאירועים, או כי הורה לשוטרים באופן מפורש להימנע מבדיקת העוברים. ואולם, כפי שנקבע בהכרעת הדין, מובן כי כאשר שוטר בתפקידו של הנאשם אומר לעמיתיו או לפקודיו כי פלוני הוא בעל היתר כניסה לישראל, או "תעביר אותו" או "שלא יעכבו אותו" יש בכך כדי להשפיע על מידת שיקול הדעת שמפעילים אותם שוטרים בעת מילוי תפקידם ביחס לאותו אדם. הדבר עלה באופן ברור ומפורש מתוך עדות השוטר הראל דוראני, שאמר **"שהוא דיבר איתי והוא אמר שצריך להעביר אז מבחינתי הם אנשים מאושרים כי הוא מפקד המשמרת"**, ללמדך כי לדבריו של הנאשם הייתה השפעה בדמות הורדת רמת החשד מאותם אנשים שאליהם התייחס בדבריו, ובהתאם - בדיקתם, אם בכלל נעשתה, הייתה פחות מוקפדת.

15. הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא עצום. פתיחת "מסלול מקוצר" המאפשר כניסה לישראל מבלי לעמוד בנוהלי הבדיקה שנקבעו על פי שיקולים מקצועיים, עשויה הייתה לאפשר או להקל על כניסת מפגעים המבקשים לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון התושבים, או על כניסתם של גורמים עברייניים או עובדים בלתי חוקיים. נתיב בלתי חוקי זה יכול היה להסתיים בפגיעות ברכוש בגוף ובנפש, ואולם למרבה המזל, סיכון זה לא התממש.

חשוב להדגיש, כי לא הוכח שחבריה של הנאשמת 2, אשר הנאשם ביקש להקל על כניסתם לישראל, לא נשאו היתר כניסה לישראל בעת כניסתם, והנאשם אף לא הואשם ולא הורשע בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל. עם זאת, למעשיו עשויות היו להיות השלכות חמורות הדומות להשלכות הנגרמות מביצוע עבירה לפי חוק זה.

16. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת כי בגין עבירת הפרת אמונים בנסיבות בהן מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה נמוכה עד בינונית כבעניינינו נגזרו עונשים מגוונים שבין שירות לתועלת הציבור בהיקף רחב ועד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. ראו למשל רע"פ 3721/16 **אל הוייזל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.1.17); ע"פ (י-ם) 3044-04-10 **אבו סרע נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.7.10); ת"פ (ראשל"צ) 4171/08 **מדינת ישראל נ' לוי** (פורסם בנבו 27.10.10); ת"פ (שלום י-ם) 1016/07 **מדינת ישראל נ' שימה** (פורסם בנבו 23.10.18); ת"פ (שלום י-ם) 68200-03-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (פורסם בנבו 28.2.18); ת"פ (שלום חי') 13731-10-11 **מדינת ישראל נ' צרור** (פורסם בנבו 4.1.12).

17. כפי שהובהר לעיל, על הנאשמת 1 נגזר עונש שרכיבו המרכזי הוא שירות לתועלת הציבור, ואולם מידת אשמתה פחותה מזו של הנאשם. הנאשמת 1 לא הייתה עובדת ציבור, היא לא הופקדה על שמירה על בטחון המדינה ועל גבולותיה, ואלמלא הנאשם, לא היה עולה בידה לבצע את העבירה שביצעה. לפיכך, מובן כי מתחם העונש ההולם את מעשי הפרת האמונים שביצע הנאשם צריך להיות מחמיר ממתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת 2.

18. לנוכח האמור לעיל, והגם שנתתי דעתי למתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם באירוע הפרת האמונים, מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד לעשרה חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

אירוע ניסיון שימוש בחלקי רכב משומשים משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית

19. העבירות לפי חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) תשנ"ח-1998 נועדו, על פי שם החוק למנוע את התופעה הנפוצה עד מאד של גניבת כלי רכב, זאת באמצעות הגבלת שימוש בחלקי רכב משומשים שמקורם בשטחי הרשות הפלסטינית, מתוך הנחה, המבוססת על ניסיון מצטבר, לפיה פעמים רבות כלי רכב גנובים מועברים לשטחי הרשות הפלסטינית לצורך מסחר בחלקי חילוף.

20. העבירה שבה הורשע הנאשם היא עבירת עוון שהעונש הקבוע לצדה בחוק הוא שלוש שנות מאסר. מובן כי יש

הצדקה לאכיפת העבירה הן כלפי מי שמוכר ומפיץ חלקי רכב משומשים משטחי הרשות הפלסטינית, הן כלפי מי שרוכש או מקבל אותם, שכן מאבק יעיל בתופעה זו צריך לבוא לביטוי גם בצד ההיצע וגם בצד הביקוש.

21. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מן העובדה כי איאד דאר עיסא, בעל המוסך שבו תיקן הנאשם את כלי הרכב וביקש לרכוש חלפים משומשים, לא הועמד לדין. בפסקאות 137 - 138 להכרעת הדין התייחסתי לעובדה זו ולמשמעויותיה בכל הנוגע לאכיפה בדרנית. בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה עצמה, נקבע בהכרעת הדין כי העובדה שאיאד לא הועמד לדין אינה מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה את ביטול האישום. עם זאת, בשים לב לערכים המוגנים באמצעות העבירה, ולעובדה כי איאד הוא המחולל שלה ובעל התפקיד המרכזי בביצועה, העובדה שלא הועמד לדין אף בהינתן קיומן של מגבלות מסוימות, מבלי שהוצג כל הסבר המניח את הדעת לכך, מקימה בעניינו של הנאשם הגנה מן הצדק, המצדיקה הקלה משמעותית בעונשו.

22. לפיכך אקבע, כי בגין אירוע זה מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל ומסתיים במאסר מותנה. בנוסף, הגם שכלל ראוי לגזור בגין עבירה זו, שבבסיסה מניע כלכלי, קנס כספי שיבטא גם את חוסר הכדאיות הכלכלית שבביצוע העבירה, אמנע מלגזור על הנאשם קנס בגינה.

אירוע הוצאת המידע ממאגרי המידע המשטורתיים ומסירתו לקרוביו של הנאשם

23. המידע האצור בתוך מאגרי המידע המשטורתיים הוא מידע שנאסף לצורך קיום תפקידיה של משטרת ישראל. מדובר במידע שלנאשם הייתה גישה אליו מתוקף תפקידו, והוא עשה בו שימוש לצרכים אחרים - לשימוש אישי של קרוביו.

24. הערך המרכזי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה לפי חוק המרשם הפלילי הוא שמירה על פרטיותו של אדם.

25. המעשים שבגינם הורשע הנאשם נעשו שוב ושוב, ולא ניתן להתייחס אליהם כאל מעידה חד פעמית. עם זאת, בהתייחס לטיב המידע שמסר הנאשם לקרוביו מתוך המאגר, והעובדה כי ניתן היה להשיג, לפחות את חלקו של המידע, בדרכים חוקיות, ניתן לומר כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה.

26. שימוש פסול של עובדי ציבור במאגרי מידע העומדים לרשותם הוא, לדאבון הלב, תופעה שאינה נדירה. מעשים מסוג זה מסתיימים, לעיתים קרובות בהעמדת העובד לדין משמעתי בלבד, ואולם במקרה דנן מקובלת עלי העמדה כי לנוכח ריבוי המעשים והעבירות שבגינן הועמד הנאשם לדין, היה מקום לאכוף את העבירות באמצעות דין פלילי.

27. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם באירוע זה הוא בין שירות לתועלת הציבור למשך מספר שעות מצומצם ללא הרשעה לבין במאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

28. הנאשם בן 51, אין לו עבר פלילי ויש לזקוף לזכותו את שירותו רב השנים בשורות הצבא ובמשטרה. מטעם ההגנה הוגשו מספר מסמכי הערכה שלהם זכה הנאשם לאורך שנות שירותו. ממסמכים אלה, שחלק גדול מהם נכתב לפני לא מעט שנים, ניתן ללמוד מעט מאוד על אופיו של הנאשם כאדם ועל איכויותיו המקצועיות כשוטר. עם זאת, ראיות על אופיו הטוב, נדיבותו הרבה והכרתו את הכללים המקצועיים נלמדה דווקא מתוך עדויותיהם של חלק מעדי התביעה, שוטרים ששירתו לצידו של הנאשם. דברים אלה יעמדו לזכותו של הנאשם בעת גזירת הדין.

29. מובן כי עמידתו של הנאשם על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו אינה עומדת לחובתו, בפרט בשים לב לעובדה כי הוא זוכה מחלק מן העבירות שיוחסו לו. עם זאת הנאשם הורשע במספר עבירות שאינן בטלות, ומובן גם, כי הוא אינו זכאי להנות מן ההקלות שלהן זוכים מי שמודים ומקבלים אחריות על מעשיהם. קשייו של הנאשם להכיר בפסול שבמעשיו באו לביטוי לאורך ההליך כולו לרבות במילותיו האחרונות לפני גזר הדין.

30. קושי לקבל אחריות על המעשים מקים חשש כי הם יחזרו על עצמם, ואולם את מרבית המעשים בהם הורשע הנאשם התאפשר לו לבצע בשל התפקיד שבו נשא. הנאשם מושעה מתפקידו, ועל פי דברי הצדדים עתידו בשירות המשטרה לא ברור. עובדה זו מצמצמת את החשש להישנות המעשים.

31. הנאשם שילם מחיר אישי לא פשוט על מעשיו- בעקבות חשיפת הקשר עם הנאשמת 2 אשתו התגרשה ממנו, הוא הושעה מעבודתו לפני כשנתיים, אך מקבל שכר חלקי. גם נסיבות חקירתו במחלקה לחקירות שוטרים לא היו קלות עבורו, וניכר כי הותירו בו חותם עמוק. עובדות אלה מצדיקות הקלה אף הן.

32. בהכרעת הדין פורטו מחדלים שאירעו במהלך החקירה ובניהול המשפט. מחדלים אלה קיבלו משקל ראייתי לזכות הנאשם בעת בחינת הראיות, ועל כן אין מקום לשוב ולשקול אותם במסגרת פרשת העונש.

33. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מחייב לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 13.1.20 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סימן ד' לפרק ט' בחוק העונשין התשל"ז-1977 או לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. חודש מאסר על תנאי למשך שנה מהיום שלא יעבור עבירה לפי חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גנבות) תשנ"ח-1998.

ד. חודש מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א-1981 או חוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981.

34. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.